

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1264/2014
27.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Л.И., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 119/14 од 23.06.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж 378/14 од 05.09.2014. године, у седници већа одржаној 27.01.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Л.И., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 119/14 од 23.06.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж 378/14 од 05.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 119/14 од 23.06.2014. године окривљени Л.И. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан платити у десет једнаких месечних рата, по правноснажности пресуде, с тим да уколико не плати новчану казну у наведеном року, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, али тако да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, а уколико окривљени плати део новчане казне суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж 378/14 од 05.09.2014. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Л.И. и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву К 119/14 од 23.06.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП-а, бранилац окривљеног Л.И., адвокат Д.А. поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 1. и члана 439. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји те да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

У захтеву браниоца окривљеног Л.И. се наводи да је побијаним правноснажним пресудама повређена одредба члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а, јер се пресуде заснивају на доказу на коме се, по ставу одбране, не могу заснивати, односно, јер се заснивају на извештају Управе за извршење кривичних санкција Окружног затвора у Панчеву од 14.05.2012. године са службеном белешком службе обезбеђења од 12.05.2012. године и са извештајем лекара специјалисте од 12.05.2012. године на име М.А. радника Окружног затвора Панчево.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване. Наиме, побијане пресуде се заснивају на доказима које је првостепени суд извео у законито спроведеном поступку на главном претресу и то пре свега увидом у листинг и графички приказ листинга телефонских комуникација те извештаја о комуникацији ПУ Панчево од 15.03.2013. године, а затим суд заснива пресуду на исказу сведока оштећене М.Ш., делу одбране окривљеног Л.И. у коме наводи да је критичном приликом имао телефонску комуникацију са оштећеном М.Ш., те делу исказа сведока С.И. у коме наводи да је окривљени критичном приликом позвао оштећену М.Ш., којом приликом му је тон био нервозан и повишен. Ове доказе првостепени суд је појединачно навео а затим оценио у смислу одредбе члана 16. став 3. ЗКП-а. Код напред наведеног, Врховни касациони суд је супротне наводе у захтеву браниоца окривљеног, да је у редовном кривичном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а, оценио као неосноване.

Такође, захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП-а, наводима да у конкретном случају изреченом претњом, како је суд навео у изреци пресуде, нису остварени битни елементи кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је ове наводе у захтеву оценио као неосноване, с'обзиром на то да је из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени Л.И. оглашен кривим да је „.....прети оштећеној да ће јој ногу сломити, да ће је избости ножем ако се буде појавила у некој од његових зграда и

чистила, које претње су код оштећене изазвале осећање узнемирености и страха...“, произлазе сви објективни и субјективни елементи бића кривичног дела угрожавања сигурности из члан 138. став 1. КЗ, те су предметне радње окривљеног Л.И. правилно правно квалификоване као кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ. Ове наводе, из захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног неосновано је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за правну квалификацију кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које је окривљени Л.И. оглашен кривим, које разлоге је Врховни касациони суд у свему прихватио и на њих упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**